

Indtægter og Udgifter, og forresten bestod Finantsloven af en overmaade stor Mængde Bemærkninger, om jeg saa maa sige. Ved Behandlingen i Folkethinget dengang kom man til at indsee, at der maatte gjøres Noget for at give den en mere beskuelig Form som Lov, og man fik da en ganske underlig Form, hvor der som egentlig Lov blot stod de enkelte Linier, der nu staae trykte med sed Skrift som Overskrift over de forskjellige Paragrapher, og alt det Andet betragtedes som Bilag, til hvilke der blev henviist, og som saa tryktes for sig bagefter. Hvis jeg nu ikke mindes meget feil, saa var det accurat den samme Form, som ogsaa blev gennemgaaende i den paafølgende Finantslov for 1851—52, og det var altsaa først i 1852—53, at man kom til at sammenarbejde Bilag og Overskrift, og at man fik en saadan Form som den, der senere i det Væsentlige er bleven bibeholdt. Det gaaer altsaa virkelig ikke an at betragte det som noget Fuldent, der kom frem ved Bestræbelserne dengang, og jeg troer, at de senere Former, vi fik, da vi kom i No, og som virkelig bleve til endelige Former for Statsbudgettet og for Statsregnskabet, ere langt at foretrække; men ligegyldigt, det er nu engang dem, vi i mange Aar have gjort Brug af, og det er altsaa en Ulempe at forandre dem — Gudbevares! af dem, man kan overvinde ved Siden af utallige andre, men hvorfor skulle vi berede os denne Ulempe, naar vi dog kunne undgaae den? Jeg vilde derfor for mit Vedkommende meget ønske, at man vilde lade Forslagene under Nr. 4 og 5 falde bort; de andre Forslag troer jeg saa kunne meget vel passere.

Finantsministeren: Med Hensyn til det under Nr. 1 stillede Forslag anerkjender jeg den Bestrævelse efter Correcthed, som deri er kommen tilsynne, og anerkjender den foreslaaede Affattelse som svarende til de Positioner, som allerede forud findes i denne Paragraph, og til den hele Ordning, som ellers er gennemgaaende,

idet der skelnes mellem Statens Reservecfond og dens øvrige Activer. Jeg kan forsaavidt jo heller ikke have Noget imod den Form, Paragraphen har faaet, som den dog nærmest svarer til det af mig oprindelig foreslagte Forslag, der henviste enhver Afregning med disse forskjellige Conti, være sig Reservecfond eller Statens øvrige Activer, til Kassebeholdningen, og ikke, saaledes som det i Folkethingets Forslag er foreslaaet, havde en særegen Afregning over Activer og Reservecfond paa selve Reservecfonden. Jeg skylder imidlertid at sige, at jeg ikke desto mindre anseer den oprindelige Form, den Form, i hvilken Paragraphen var forelagt, for at være den ubetinget heldigste; men jeg skylder endvidere at bemærke, at, om ogsaa jeg kan gaae ind paa den Form, som foreligger i Undringsforslaget, saa satte man i Folkethinget særdeles Priis paa at have den anden (Krieger: Na Nei!). Jo man gjorde. Man vedtog det efter en temmelig udførlig Forhandling i Udvalget, og man vedtog det trods det, at jeg ikke støttede det; jeg fandt for mit Vedkommende at maatte stille mig saaledes, at jeg vel kunde tage det, men aldeles ikke satte nogensomhelst Priis derpaa. Man seer i Folkethinget en vis constitutionel Betyggelse, som jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan see, deri, at man paa eet Sted har en samlet Oversigt over Fluctuationen, over Bevægelsen i Activerne, hvad enten de tilhøre Reservecfonden eller de almindelige Activer, forsaavidt de derunder hørende Beløb indkomme contant. Jeg skal erkjende, at dette i og for sig er en temmelig ligegyldig Ting i nærværende Lovforslag, hvor det i ethvert Tilfælde er bestemt, at de umiddelbart med deres fulde Beløb skulle gaae over fra Reservecfonden til Kassebeholdningen; men jeg er ingenlunde sikker paa, at man ikke for Principets Skyld vil sætte Priis paa i Folkethinget at beholde det i den Form, som Paragraphen nu har. Der er imidlertid en Ting, som jeg tilstaaer næsten kunde friste mig til at stille det samme Ønske med Hensyn til dette Forslag, som den ærede sidste Taler